సింగిల్ పేజీ కథలు

ఊపిరి సలపని గాలి

అప్పలకొండ చిన్నప్పట్నుంచీ భయస్థుడు. కష్టపడి చదువుకున్నాడు. తండ్రి పైడికొండ అసలు చదువుకోలేదు. అయినా తన కొడుకు పెద్ద చదువులు చదవాలనీ, బాగా పైకొచ్చి పెద్ద ఉద్యోగం చెయ్యాలనీ, అతని కోరిక. చిన్నప్పట్నించీ స్కూల్లో టీచర్లన్నా, యింట్లో తల్లిదండ్రులన్నా అప్పలకొండకి చాలా భయం. ఒకసారి యింట్లో పాఠం చదువుతూ, "భూమి గుండ్రంగా వుండును" అని చదువుతూన్నాడు అప్పలకొండ.

పైడితల్లి చాలా నిజాయితీ గలవాడు. "వెధవా! భూమి బల్లపరుపుగా వుంటే గుండ్రంగా వుంది అని చదువుతావా! వెధవ అబద్ధాలు నువ్వూనూ!" అని చావ కొట్టి, "భూమి బల్లపరుపుగా వుండును" అని చదివించాడు.

కొన్నాళ్ళ తర్వాత అప్పలకొండ చదువుతూన్న స్కూలుకి స్కూళ్ళ యిన్‌స్పెక్టర్ వచ్చారు. ఆయన తనిఖీ చేస్తూ "భూమి ఎలా వుండును?" అని అప్పలకొండని ప్రశ్నించారు. అప్పలకొండ లేచి నిలబడి, చేతులు కట్టుకుని, "భూమి యింట్లో బల్లపరుపుగానూ, స్కూల్లో గుండ్రంగానూ వుండును" అని భోరుమని ఏడ్చేసాడు. ఇన్‌స్పెక్టరుగారి మనసు వికలమైపోయింది.

"ఈ భూమి స్వరూపం ఒక్కొక్కచోట ఒక్కొక్కలా ఎందుకుంది?" అని హెడ్ మాస్టార్ని అడిగి అసలు విషయం తెలుసుకుని, ఈ అప్పలకొండ తండ్రి పైడితల్లిని, వయోజన విద్యలో ప్రవేశపెట్టమన్నాడు. తర్వాత ఎక్కడ జరిగినదానికి అక్కడే ఏడవాలనీ, యింట్లో తండ్రి కొడితే స్కూల్లో ఏడవకూడదని, అలాగే స్కూల్లో టీచర్లు కొడితే స్కూల్లోనే ఏడావాలి కానీ, యింట్లో ఏడవకూడదని చెప్పారు యిన్‌స్పెక్టర్. హెడ్‌మాస్టారు వైపు తిరిగి "మా ఆవిడ అస్తమానూ యింట్లో ఏడుస్తూంటే తప్పించుకుందామని క్యాంప్‌లో వస్తే, యిక్కడా ఏడుపులే! అసలు నా ఖర్మ! అసలా ప్రశ్నే ఎందుకు వెయ్యాలి నేను!" అన్నారు యిన్‌స్పెక్టర్.

"మీరు అదృష్టవంతులు సార్! మీ ఆవిడ ఏడిస్తే మీకు క్యాంప్ వెళ్ళే అవకాశం వుంది! మా ఆవిడ అస్తమానూ యింట్లో ఏడిపించేస్తోంది. నాకు ఈ క్యాంప్‌కెళ్ళే అవకాశం కూడా లేదు!" అని స్వగతంగా అనుకుంటూ, "అవును సార్! చిత్తం!" అన్నారు పైకి హెడ్‌మాస్టర్.

ఒకసారి సైన్స్‌మాస్టారు, ఒక గాజుగ్లాసు బోర్లించి మళ్ళీ మామూలుగా పెట్టి, "యిందులో ఏముంది?" అని అడిగారు. అప్పలకొండ లేచి, అందులో ఏం లేదనీ, ఖాళీగా వుందని చెప్పాడు.

సైన్స్‌మాస్టారు "అదే తప్పు" అని గట్టిగా అరిచి "యిందులో గాలి వుంది" "ఎప్పుడూ కూడా ఖాళీగా వుందని చెప్పకూడదు" అన్నారు.

అలా అలా అప్పలకొండ విద్యాభ్యాసం ముగిసింది. తర్వాత పెళ్ళైంది. కొత్తకాపురం, శ్రీమతి అప్పలకొండ నెలసరుకులు సర్దుతూ ఒక రేకు డబ్బా చూపించి, "అది ఖాళీగా వుంటే యిలా యివ్వండి! ఈ ఆవాలు అందులో పోస్తాను" అంది.

తన సైన్సు విజ్ఞానాన్ని భార్యకి తెలియపరుద్దామని, "ఈ డబ్బా ఖాళీ లేదు" అన్నాడు.

తర్వాత ఆ డబ్బా చూసి, "ఏమిటి ఏమైనా వేళాకోళమా! ఖాళీగా వున్న డబ్బా ఖాళీలేదంటారేం?" అని గుడ్లురుమింది.

గొప్పగా, "ఇందులో గాలి వుంది! చిన్నప్పుడు మా సైన్స్ మాస్టారు చెప్పారు" అన్నాడు అప్పలకొండ.

నిన్నగాక మొన్న ఈ డబ్బా కొన్నాం కదా! మీరు స్కూల్లో చదువుకునే రోజుల్లో యిదే డబ్బాలో గాలి వుందని మీ మాస్టారు ఎలా చెప్పారు? అన్నీ గాలి కబుర్లూ మీరునూ! స్కూల్లో చదివింది వేరు, జీవితం వేరు. ఇకపై యిటువంటి వెర్రి వేషాలు వెయ్యకండి" అని గట్టిగా మందలించింది శ్రీమతి అప్పలకొండ.

ఒకసారి అప్పలకొండ హాల్లో కూర్చున్నాడు. వంటింట్లోంచి శ్రీమతి, "ఏం చేస్తున్నారు అక్కడ!" అని గట్టిగా అరిచింది.

"ఏం చెయ్యడం లేదు" అన్నాడు అప్పలకొండ.

గబగబా వచ్చి "ఏం చెయ్యకపోవడం ఏమిటి? వెధవ అబద్ధాలూ మీరూనూ! గాలి పీల్చి వదులుతున్నారు కదూ! అసలు సైన్స్ అంటే యిదీ! ఇకపైన ఎవ్వరైనా ఏం చేస్తున్నారని అడిగితే గాలి పీల్చి వదులుతున్నాను అని చెప్పండి."

ఏమిటో ఈ గాలి బాధలు... చిన్నప్పుడు సైన్స్ మాస్టారేమో ఆ గ్లాసులో గాలి వుంది అన్నారు. ఈవిడేమో గాలి పీల్చి వదులుతున్నానని చెప్పమంటోంది. వీళ్ళకి ఏ గాలైనా సోకిందేమో! ఈ బాధలన్నీ తన మిత్రుడికి చెపుతే, "ఏం భయపడకు అప్పలకొండా! అన్నీ సర్దుకుంటాయి! ఆ వాయుపుత్రుడ్ని ప్రార్థించు" అన్నాడు.

ఒకసారి అప్పలకొండ అత్తగారు, కూతురు కాపురం అజమాయిషీ చెయ్యడానికొచ్చింది. "అమ్మాయీ తీరిక సమయాల్లో అల్లుడుగారేం చేస్తున్నారు" అని అడిగింది ఆవిడ.

తన శ్రీమతి సమాధానం చెప్పేలోపులో అప్పలకొండ అందుకుని, "గాలి పీల్చి వదులుతున్నానండి" అన్నాడు.

అత్తగారు అల్లుడ్ని తేరిపార చూస్తూ "అదేం పెద్ద పనిటయ్యా! సమస్త జీవకోటీ ఎల్లవేళలా చేస్తున్నదే కదా!" అంది.

"ఏమోనండి, మీ అమ్మాయి అలా చెప్పమంది! ఈ గాలి విషయంలో, ఎవ్వరేం చెప్తే అది ఆచరిస్తున్నాను" అన్నాడు అప్పలకొండ.

"ఎవ్వరేం చెపుతే అది వినడమేమిటి? మీ మామగార్లా అయిపోతావు జాగ్రత్త! ఈసారి కనుక యిటువంటి వెర్రి మాటలు వింటే నేను వూరుకోను జాగ్రత్త!" అంది.

'అత్తగారికి కూడా ఏదైనా గాలి సోకిందేమో' అనుకున్నాడు అప్పలకొండ. ఇంతలో పక్కింట్లో అమ్మాయి "ఎచట నుండి వీచెనో ఈ చల్లని గాలి" అని పాడుతోంది.

'మాటలే కాదు, పాటలు కూడా గాలికి సంబంధించినవే!' అనుకున్నాడు అప్పలకొండ. ఎందుకైనా మంచిదని డాబాపైకి వెళ్ళిపోయాడు. అక్కడ సాయం సమయంలో ఏకాంతంగా కూర్చున్న శ్రీమతి అప్పలకొండ "వసంత గాలికి వలపులు రేగ" అనే పాట పరవశించి పాడుకుం

టోంది.

"ఎక్కడ చూసినా గాలే! ఊపిరి సలపని గాలి!" అనుకుంటూ మళ్ళీ కిందకి వచ్చేసాడు అప్పలకొండ.

కిందున్న అత్తగారు "కొండగాలి తిరిగింది" అనే పాట పాడుకుంటోంది. అప్పలకొండ వున్న ఊళ్ళో కొండలు లేవసలు.

ఏమిటో గాలి పాటలు అనుకుంటూండగా, పక్కింటి బుడతడు "అంకుల్ మీ డాబామీద గాలిపటాలు ఎగరేసుకోనా!" అంటూ వచ్చాడు.

"వద్దు బాబూ! మీ యింటిని ఏదో ఒక భయంకరమైన గాలి ఆవహించింది! ఆ గాలికి నీ గాలిపటం చిరిగిపోతుంది!"

వాడికి ఏం అర్థమయిందో తెలీదుగాని "అమ్మో అయితే వద్దు" అంటూ పరుగెత్తేసాడు.

-బి.సోమయాజి (హైదరాబాద్)

వైద్యో నారాయణో...

అరగంటయింది బంటిని హాస్పిటల్‌కు తీసుకొచ్చి. రాత్రికి రాత్రి హఠాత్తుగా జ్వరం వచ్చింది. మామూలు జ్వరం అనుకుని పొద్దుటే తీసుకొచ్చాం. డాక్టరు సీరియస్ అన్నాడు. హాస్పిటల్‌లో చేర్చమన్నాడు. ఏవేవో టెస్టులు, మందులు రాశారు. అంతా ఖర్చే...బాబును చూస్తే భయమేస్తోంది. కానీ ఖర్చు...

రాయల్ యిన్వెస్ట్‌మెంట్ వాళ్ళు యిప్పుడే ఫోన్ చేశారు. నా ఎక్కౌంట్లో కొన్న షేర్ల ధరలు పడిపోయాయట. మార్జిను కట్టాలి రమ్మంటాడు. పోకుంటే అయినకాడికి అమ్మేస్తాడు. బంగారం లాంటి షేర్లు. అమెరికాలో బర్రెలకు కొత్త వ్యాధి వస్తే నాస్‌డాక్ పడిపోయింది. అది పడిందని ఆసియా మార్కెట్లు పడ్డాయి. సింపతీగా మన మార్కెట్లు పడింది. అంతే...టివి 18లో ఆ ఎనలిస్ట్ చెప్పలేదా..ఆ అంబానీ సోదరులేంటి అలా గొడవలు పెట్టేసుకున్నారు? అన్నదమ్ముల అనుబంధం వాల్‌పోస్టరు చూసి సినిమా హాల్లో దూరితే అన్నదమ్ముల సవాల్ సినిమా చూపిస్తున్నారే!

ఇప్పుడు ఈ హాస్పిటల్ ఖర్చులు ఎంత వేస్తారో ఏమో! ఆంధ్రాబ్యాంకు క్రెడిట్ కార్డ్ మొత్తం వాడేశా. స్టాండర్డ్ ఛార్టర్డ్ వాడికి డబ్బులు కట్టాలి. ఎస్‌బిఐ కార్డు నుండి డ్రా చేసి వాడికి కొంత కడదామనుకున్నాను. ఈలోగా ఈ ఖర్చు. ఆ ఫారెన్ బ్యాంకువాడు మరీను. లేట్ పేమెంట్ అంటూ 500 ఛార్జీలు, పైగా రోజూ ఫోన్లు, రికవరీ ఏజంట్ల బెదిరింపులు. ఎంతైనా మన బ్యాంకులే నయం. కాస్త వెసులుబాటు వుంటుంది. మనవాళ్ళూ వాళ్ళతో సమానంగా సర్వీసు చేస్తామని ఎగబడుతున్నారు. కొంపదీసి ఆంధ్రాబ్యాంకు వాళ్ళు కూడా లేట్ పేమెంటు ఛార్జీ 500కు పెంచుతారా! మన బ్యాంకే కదా అంత దూరం పోతారా..ఏమో గ్లోబలైజేషన్ కదా! ఆంధ్రా బ్యాంకు వాళ్ళు రేపు న్యూయార్క్‌లో బ్రాంచి పెట్టి వాళ్ళకు లేట్ పేమెంట్ ఛార్జీలు వడ్డిస్తారేమో!

ఈ డాక్టరేమిటి యింకా అబ్జర్వేషన్‌లో వుంచాలి అంటాడు. అసలు యీ డాక్టరూ కార్పొరేట్ హాస్పిటల్ రేంజిలో ఛార్జి చేస్తాడా! మంచివాడని విన్నామే! వీళ్ళంతా దొంగలు..టెస్ట్‌లని రాస్తారు. అందులో సగం కమీషన్ రూపంలో సాయంత్రానికి యింటికి చేరుతుంది. మందులు అక్కర్లేకపోయినా రాస్తారు. ఎంత రాస్తే అంత ఆదాయం. మందుల కంపెనీలు కమీషన్లు, కార్లు యివ్వవా...శాంపిల్స్ వీళ్ళు మెడికల్ షాపులకు అమ్మేయరా!

"విజయా! ఈ హాస్పిటల్‌లో అంతా ఖర్చే! ఒళ్ళు వెచ్చగా వున్నందుకు అబ్జర్వేషన్ అంటున్నారు. ఎంత బిల్లు వేస్తారో ఏమో!"

తను చురుగ్గా చూసింది. ఒళ్ళు కాలినట్లయి ఠక్కున తల తిరిగింది. ఆ కళ్ళనుండి వచ్చిన రేడియేషన్ ప్రమాదకరమా! సెల్‌ఫోన్ నుండి వచ్చే రేడియేషన్ ప్రమాదకరమా! ఏమో!...

పక్క మంచం మీద ఒక ఏడేళ్ళ పాప వుంది. వాళ్ళ నాయన రిక్షా కార్మికుడట. వీళ్ళకింత ఖరీదైన హాస్పిటల్

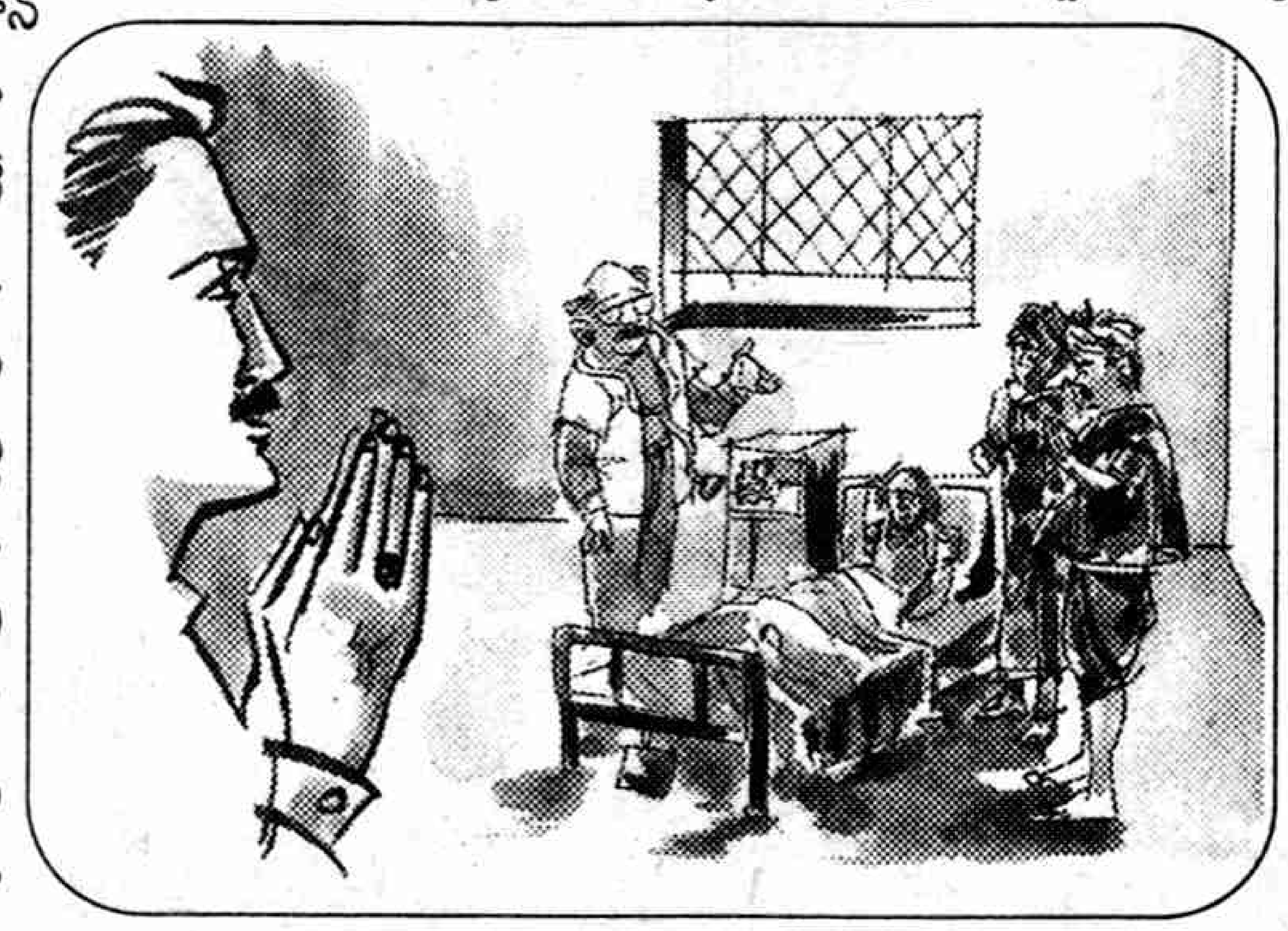

ఎవరు చెప్పారో! అమ్మాయికి చిన్నప్పట్నుంచి గుండెకు చిల్లు వుందట. వీళ్ళు తెలుసుకోలేకపోయారు. ఇంకో పదిహేనురోజుల లోపు ఆపరేషన్ చెయ్యాలి లేదా ప్రమాదం అన్నాడుట డాక్టరు. అసలు వీళ్ళు యిక్కడి దాకా ఎలా రాగలిగారు? ఆశ్చర్యమే!

డాక్టరు హడావిడిగా లోపలికొచ్చాడు. మేం లేచి నిలబడ్డాం. మమ్మల్ని కళ్ళతోనే పలకరించి రిక్షా కార్మికుడి దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"ఆపరేషన్‌కు రెండులక్షలు దాకా అవుతుందయ్యా! నాకన్నా పెద్ద డాక్టరు రావాలి. నువ్వెంత తెస్తావు?" అన్నాడు.

"రెండువేలు తేగలను బాబయ్యా! సాయంత్రం వీరయ్యగోరి వద్ద తండలు తీసి తెస్తాను" రిక్షా కార్మికుడు అన్నాడు.

డాక్టర్ నవ్వాడు. "ఏం చేద్దాం. దాంతో పని కాదు కదా?"

నేనెంత యివ్వగలను? అమ్మో! ప్రస్తుతం దమ్మిడీ యివ్వడం కూడా కష్టం. పేపర్లో ప్రకటన యిస్తే..ఫలానా అమ్మాయి ఫలానా ఆస్పత్రిలో వుంది. సాయం కావాలి అని రాస్తే ఎవరో ఒకరు ఆదుకోరా...సిఎమ్, పిఎమ్, గవర్నరు..పోనీ సినీనటి శ్రియఘోషాల్.

నా సెల్‌ఫోన్ రింగయ్యింది. "సార్ సార్! సెల్‌ఫోన్ ఆపండి" నర్సు కంగారుగా చెప్పింది. డాక్టరు నర్సుకేసి చూస్తూ "చేర్చుకునే ముందు యివన్నీ చెప్పవా!" అన్నాడు. నేను గోడవైపు చూశాను. గోడమీద 'సెల్‌ఫోన్లు నిషిద్ధం' అని రాసుంది.

"ఏం చేద్దాం!" మళ్ళీ డాక్టరు ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"డాక్టరుగారూ! మీకు ఫోన్‌కాల్, హైదరాబాదు నుండి డాక్టరు సంజీవి...లైన్లో వున్నారు" అంటూ రిసెప్షనిస్టు సెల్‌ఫోన్ తెచ్చింది.

వింటున్న డాక్టర్ ముఖంలో రకరకాల భావాలు వ్యక్తం అవుతున్నాయి.

"ఎప్పుడొచ్చావురా! నువ్వు అమెరికా నుండి..."

"...."

"నా కేసు ఒకటి వుంది. నీకు పంపిస్తున్నా" కేసు క్లుప్తంగా వివరిస్తున్నాడు డాక్టర్.

"...."

"అహా...యిది నావల్ల కాదనిపిస్తోంది. వీళ్ళు ఆలస్యంగా వచ్చారు."

"...."

"ఆ! రేపే పంపిస్తున్నా! వుంటాను" సెల్‌ఫోన్ తిరిగి రిసెప్షనిస్ట్‌కు అందించాడు.

రిక్షా కార్మికుడి కూతురు దగ్గరకు వెళ్ళి "లక్కీ గర్ల్" అని భుజం తట్టాడు.

"నువ్వొక పని చెయ్యావోయ్! హైదరాబాదులో నా ఫ్రెండ్ దగ్గరకు వెళ్ళు. నేను లెటర్, ఎడ్రస్సు యిస్తాను. నీ పని జరుగుతుంది. అవును! ఆ రెండువేలు ఎప్పుడు తెచ్చుకుంటావు" అన్నాడు.

"సాయంత్రానికి బాబయ్యా!" అన్నాడు రిక్షా కార్మికుడు.

"అంత టైము లేదులే! యిదిగో! ఈ ఐదువందలు తీసుకుని వెంటనే బయల్దేరండి!" జేబులోంచి పర్సు తీస్తూ అన్నాడు.

"మరి ఆపరేషన్ ఖర్చు.."

"అవన్నీ ఆయనే చూసుకుంటాడు. నీకేం ఖర్చు కాదు పో!"

డాక్టర్ బయల్దేరబోతూ మా బెడ్ దగ్గరకు వచ్చాడు.

"వీళ్ళదగ్గర డిపాజిట్ కట్టించుకున్నారా!" అడిగాడు.

"ఇంకాలేదు సార్! ఉద్యోగస్థులే కదా కడతారని.." నర్సు అంది.

"ఎవరైనా ఒకటే! వెంటనే డిపాజిట్ కట్టించుకొని ట్రీట్‌మెంట్ మొదలుపెట్టండి.

డాక్టరు వడివడిగా వెళ్ళాడు.

రిక్షా కార్మికుడి కుటుంబం చేతులు జోడించారు సరే. నేను, నా భార్య ఎందుకు జోడించినట్లు?

-ఎల్.శివానందశర్మ (తిరుపతి)